

damtraktaten ikke bliver ratificeret, stopper udvidelsen. Jeg kunne selvfølgelig godt citere Juncker fra Luxembourg eller andre, men det ser jeg ingen grund til. Jeg tror, det er selvindlysende, at sådan er situationen, og derfor skal man gøre sig helt klart, hvad det er, man spiller med i her. Man kan godt lave partitaktik ud af det, men det er store, alvorlige sager, der står på spil, og hvis man vil spille med, synes jeg, man skal tænke sig godt om.

Charlotte Antonsen (V):

Venstre siger ja til Amsterdamtraktaten.

For os at se – og her kan jeg jo så starte, hvor hr. Ove Fich slap – er Amsterdamtraktaten en helt afgørende forudsætning for østudvidelsen. Et ja til traktaten er nødvendigt, hvis de østeuropæiske ansøgerlande skal optages som medlemmer af EU, og det mener vi i Venstre de skal så hurtigt som muligt. Vi har efter Murens fald en historisk chance for at hele Europa, og vi har som europæere et særligt ansvar for at bidrage til at sikre de nye demokratier, de nye markedsøkonomier, der er opstået øst for os. Derfor skal vi fra dansk side bidrage til østudvidelsen ved at sige ja til traktaten, og vi vil naturligvis stemme ja til lovforslaget, vi behandler her.

Regeringen har i bemærkningerne til lovforslaget fremhævet 10 grunde til at stemme ja til Amsterdamtraktaten. For Venstre er der én hovedbegrundelse for at opfordre befolkningen til at stemme ja, og det er, at østudvidelsen skal gennemføres, jo før jo bedre.

Jeg vil her i dag fremhæve 10 grunde til, at Amsterdamtraktaten er en forudsætning for, at EU kan optage de foreløbig 10 øst- og central-europæiske ansøgerlande. Det er altså de ændringer af den nuværende traktat, som gennemføres med Amsterdamtraktaten, og som for Venstre at se er helt klare forudsætninger for, at østudvidelsen kan tage form.

Det første punkt er, at menneskerettighederne indskrives i traktaten. For os at se er der ikke nogen tvivl om, at det ikke er af hensyn til de gamle medlemslande som Danmark, man nu skriver menneskerettighederne ind i traktaten. Vi har, om jeg så må sige, fået menneskerettighederne ind med modermælken. Vort demokrati, det danske demokrati, er så rodfæstet, at uanset – havde jeg nær sagt – hvad der sker af omvæltninger i Europa, vil vores demokrati stå fast. Det tror jeg alle partier er enige om her i salen.

Men for Østeuropa er det ganske anderledes. Vi har allerede set, hvordan de nye demokratier øst for os har haft problemer med f.eks. ytringsfriheden. Et land, der ikke er ansøgerland, det tidligere Jugoslavien, har haft så store problemer med menneskerettighederne, at de ligefrem er gået i krig og er begyndt at slå hinanden ihjel. Der er klart nogle meget store problemer med i praksis at gennemføre og efterleve menneskerettighederne, som man fik mulighed for efter Murens fald og Warszawapagtens opløsning.

Den anden årsag til, at Amsterdam er nødvendig af hensyn til østudvidelsen, er, at der nu gives en ny mulighed for, at EU kan gribe ind over for forskelsbehandling som følge af køn, race, religion og andet. Det er selvfølgelig klart, at bestemmelsen som udgangspunkt henvender sig til både gamle og nye medlemslande; men det er jo også velkendt, at især i de tidligere kommunistiske lande har der været store problemer af etnisk karakter, fordi man har løftet det kommunistiske låg, der tidligere blev lagt over konflikterne. Styrkelsen af muligheden for at gribe ind over for forskelsbehandling er derfor for os at se igen en forudsætning for, at de østeuropæiske lande kan komme med i EU.

Det tredje punkt er åbenhed, nærhed og demokrati. Her tænker jeg på, at Europa-Parlamentet får større indflydelse, og at Ministerrådet i hvert fald som lovgiver får åbenhed om sine beslutninger. Der bliver indført aktindsigt, og Edinburgh-bestemmelserne om nærhed bliver nu traktatfæstet. Det er en række områder, der styrker demokratiet i EU, og det er ganske afgørende, at demokratiet styrkes i EU i en tid, hvor EU er igennem en så stor omstillingsproces, som det jo er, når landekredsen skal udvides til næsten det dobbelte i løbet af få år.

Vi vil – som det også blev nævnt af den socialdemokratiske ordfører – opleve, at der skal gennemføres store reformer i EU på både landbrugsområdet og strukturområdet. Vi kommer allerede i gang med det med en gennemførelse af Amsterdamtraktaten, som også giver nye emner på bordet.

I en situation, hvor EU gennemfører store ændringer, er der et særligt behov for, at befolkningen løbende bliver holdt orienteret om, hvilke ændringer der foregår og hvad begrundelsen er for dem, og at vi får en åben diskussion, så man ikke føler, at noget bliver skjult. Den åbne debat, den folkelige forståelse for udviklingen i EU er for os at se helt nød-